

ת"פ 22424/05/17 - מדינת ישראל נגד יעקב פרדו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22424-05-17 מדינת ישראל נ' פ
לפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רועי ברק

נגד

י פ - הנאשם
ע"י ב"כ - עו"ד אברהם שהבזי, עו"ד אבי
וכניש ועו"ד שחר ששון

הכרעת - דין

העובדות ויריעת המחלוקת

1. בתאריך 19.1.03 פתח הנאשם חשבון בנק בשוויץ. בשנים 2003-2010 הופקדו בחשבון זה סכומי כסף שבין \$5,000 לבין \$10,000 מידי חודש בחודשו בסכום שהצטבר והגיע לסך ₪2,601,696.
2. לטענת המאשימה הסכומים האמורים הם שכר בגין עבודת הנאשם בחברה בשם גיבוי פיננסים בע"מ, בה עבד באותן שנים, ואשר היתה בבעלות אחיו מרג' שנפטר בינתיים. חברת גיבוי פיננסים בע"מ היתה חברה לניכיון שיקים, שהוקמה על ידי מרג' פ"ל ובתקופה הרלוונטית הוחזקו 99% ממניותיה בבעלות האח' ג' והאחוז הנותר בידי הנאשם.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנים 2005-2008, הפיק הנאשם הכנסות מרווחי הון או ריבית כתוצאה מפעילות פיננסית בחשבון בשוויץ בסך ₪161,459 ולא שילם בגין מס.
4. המאשימה מייחסת לנאשם השמטת הכנסות בין השנים 2003 ועד 2010 בגין ההפקדות החודשיות ובגין רווחי ההון בסכום מצטבר של ₪2,763,155, בשל כך שלא הצהיר על כספי הכנסה שהופקדו בחשבון בשוויץ ועל רווחי ההון שהופקו מהם.
5. בנוסף הגיש הנאשם שתי הצהרות הון, האחת מתייחסת ליום 31.12.04 והשניה ליום 31.12.09. בשתי הצהרות ההון השמיט הנאשם דבר קיומו של חשבון הבנק בשוויץ, אף שבשני המועדים עמדו יתרות זכות באותו חשבון בסך כ-1.5 מיליון ₪.

6. עוד טוענת המאשימה כי הנאשם פעל באופן האמור על מנת לסייע לאחיו להסתיר את חשבון הבנק בשווייץ שהיה בבעלות האח ובכך סייע לו להתחמק מתשלום מס על הכנסותיו.

7. בתגובה לכתב האישום אישר הנאשם עבודתו בחברת גיבוי פיננסים בע"מ והיותו מנהל פעיל בה ואישר כי אחיו ג ז"ל הקים את החברה והיה בעל המניות העיקרי. כן אישר פתיחת החשבון בשווייץ והעובדה שבשנות המס 2003 עד 2010 הופקדו בחשבון זה הסכומים הנטענים בדרך של העברה מחשבון בנק על שם ג שאף הוא הוחזק בשווייץ. הנאשם הכחיש ידיעה לגבי השאלה אם ג דיווח על אותו חשבון לרשויות המס בישראל. לטענת הנאשם סכומי הכסף שהופקדו לחשבון על ידי אחיו ניתנו לו כמתנה ולשם סיוע, ללא קשר לפעילות עסקית ולא בבחינת שכר עבודה ועל כן לא היה חייב במס בגינם. הנאשם אישר הפקת רווחי הון כמתואר בכתב האישום ואישר שלא דיווח עליהם. הנאשם אישר הגשת שתי הצהרות ההון כנטען על ידי המאשימה מבלי שכלל בהן את החשבון בשווייץ. הנאשם כפר בכך שהדברים נעשו במטרה להתחמק מתשלום מס וכפר במטרה להסתיר את חשבון הבנק של אחיו או לסייע לאחיו להתחמק מתשלום מס. לדבריו פעל על פי בקשת אחיו ולא מתוך ידיעה או כוונה להסתיר את החשבון.

8. עיקרן של העובדות בכתב האישום מוסכמות והמחלוקת מצומצמת למהות סכומי הכסף שהופקדו וליסוד הנפשי שליווה את מעשי הנאשם. המאשימה טוענת שכר עבודה וכוונה להונות ואילו הנאשם טוען מתנה מאחיו המנוח ואי דיווח בתום לב וללא כוונה להונות את רשויות המס.

9. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי היטב בחומר הראיות שהוגש, אני קובעת כי סכומי הכסף שהופקדו בחשבון הנאשם בחו"ל הם בגדר הכנסה כהגדרתה בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] לפי החלופות בסעיפים 2(1), 2(2)(א), 2(5) אשר היה על הנאשם לדווח עליה ולשלם מס בגינה והוא נמנע מעשות כן בכוונה להתחמק ממס.

ראיות המאשימה לכך שסכומי הכסף שהופקדו הם הכנסה חייבת במס ואי הדיווח נעשה בכוונה להתחמק ממס

10. ג פ ז"ל נפטר בראשית שנת 2012 עוד בטרם נפתחה החקירה, ועל כן לא ניתן היה לשמוע עמדתו בכל הנוגע למקור הכסף, לדיווח עליו, לסיבת פתיחת חשבון על ידו בשווייץ ולסיבת העברת הסכומים לחשבון על שם אחיו בשווייץ. סמוך לאחר מותו של ג, פתחו שני בניו בהליך של גילוי מרצון לרשויות המס, חשפו דבר קיומו של חשבון על שם אביהם בחו"ל ופעלו לגיבוש הסכם שומה. היורשים לא סיפרו על חשבון הבנק של הנאשם (עליו כלל לא ידעו כפי שעולה מעדות הבן א פ בעמ' 157 ש' 5 ועמ' 158 ש' 25). במקביל, נדרש הנאשם להגיש הצהרת הון המתייחסת לנכסיו נכון ליום 31.12.12. הנאשם לא הגיש הצהרת הון במועד וזמן לחקירה ברשות המיסים. בתחילת החקירה נשאל לגבי האיחור בהגשת הצהרת ההון. מיד בהמשך נשאל על חשבונות בנק ואזי סיפר על קיומו של חשבון הבנק בשווייץ ועל ההפקדות בו. משם התגלגלה החקירה לבירור החשדות אשר בסופו של יום מופיעים בכתב האישום שלפני.

11. מתוך שני הצדדים להעברת הכסף נותרה עדות ישירה של הנאשם לבדו. במקום עדות ישירה המבהירה מהות ההפקדות הציגה המאשימה שורת ראיות נסיבתיות אשר מלמדות על כך שמדובר בשכר עבודה ולא במתנה בין אחים ואלו הן:

א. **עבודה של האחים בעסק משותף** - העברת הכסף נעשתה כשברקע מערכת יחסי עבודה בין השניים. האח ג' ז"ל הקים את חברת גיבוי פיננסים בע"מ והציע לנאשם לעבוד בחברה (עמ' 69 ש' 24, עמ' 76 ש' 8). בשנים בהן הועברו סכומי הכסף מחשבונו של ג' ז"ל לחשבון הנאשם, עבד הנאשם בעסק בבעלות אחיו אשר שני האחים היו מנהליו היחידים. לא מדובר אם כן בהעברות רק על יסוד קרבת משפחה אלא שלאחים היתה בנוסף גם מערכת יחסי עבודה במסגרתם קיבל הנאשם משכורת מוצהרת מחברת גיבוי פיננסים שבה שימש מנהל פעיל. אין מחלוקת של ממש על כך שסכומי הכסף הועברו מחשבון האח ג' בשוויץ לחשבון הנאשם בשוויץ. אמנם בסיכומי העלה ב"כ הנאשם לראשונה טענה כי לא הובאה ראיה חיצונית לכך מעבר לדברי הנאשם עצמו (סעיף 19) אולם קו ההגנה מבוסס כל כולו על כך שמדובר בכספים שהתקבלו מאת אחיו של הנאשם כמתנה וכך העיד הנאשם מפורשות בעת עדותו בבית המשפט, כך שלא נדרשת לדברים תוספת ראיתית. יצוין עוד כי רואי החשבון שהיו מעורבים בהליכים עם רשויות המס ואשר נחשפו למלוא החומר הבנקאי אישרו זאת ולא נשאלו על אפשרות אחרת למקור ההפקדה (עדות עו"ד ורו"ח ענת טנא אנגל בעמ' 147 ש' 8 והודעת רו"ח מר הרשפג 5/ת עמ' 3).

ב. **העברות הכסף לחשבון הנאשם נעשו רק בעת עבודתו של הנאשם בחברה של אחיו** - לא לפני כן ולא לאחר מכן. אמנם לא בחפיפה מלאה, שכן הנאשם החל עבודתו בשנת 2001 ואילו הפקדת הכספים החלה בראשית שנת 2003 והסתיימה בשנת 2010 בעת שהנאשם עדיין עבד בחברה. ואולם בכל השנים הקודמות לעבודה המשותפת, על אף הקרבה המשפחתית, לא היו העברות כלשהן. הנאשם טען כי אחיו תמך בו בקשייו הרבים לאורך החיים אך לא הציג ולו ראיה לרפואה לתמיכה כספית כלשהי בשנים הרבות שטרם עבודתו בחברה שבבעלות האח. הנאשם העיד על כך שאחיו סייע לו ברכישת ריהוט לעסק קודם, שיפוץ ואף תמיכה בהון עצמי שהיה זקוק לו לפתיחת העסק הקודם (עמ' 76 ש' 22, עמ' 84 ש' 11, עמ' 129 ש' 9) אך עדות זו לא גובתה בכל מסמך בנקאי או בכל ראיה חיצונית התומכת בה. לא הוצגה ראיה או עדות לתמיכה כספית המנותקת מן העבודה המשותפת בחברת גיבוי פיננסים בע"מ.

ג. **אופי ההפקדות** - מצביע אף הוא על דפוס המתאים לשכר עבודה להבדיל ממתנה. התשלום לחשבון הנאשם נעשה באופן קבוע במשך שמונה שנים ביום האחרון לכל חודש. מועדי התשלום בתוך החודש לא השתנו לכל אורך כל השנים ואין קשר בין המועד הקבוע עם סיום החודש לבין אירועים מיוחדים בחיי הנאשם. סכומי ההפקדות היו קבועים ומשך ההפקדות שארך 8 שנים מתיישב הרבה יותר עם השלמת שכר מאשר עם מתנה. לאורך השנים שמרו ההפקדות על דפוס קבוע של תשלום ביום האחרון של החודש וגובה הסכומים השתנו שלוש פעמים. בשנת 2003 הופקדו \$6,000 כל חודש, בין השנים 2004 ועד 2007 הופקדו \$7,000 כל חודש, בשנת 2008 - \$10,000 כל חודש ובשנים 2009-2010 ירד סכום ההפקדה החודשי ל-\$5,000 (ראו צרופה ב.ב. 3 ל- 3/ת).

ד. **הפקדת הכסף נעשתה לחשבון בלתי מדווח ומתוך ידיעה של הנאשם שדיווח יסב נזק לאחיו** - התשלום הועבר לחשבון בחו"ל מתוך הבנה של הנאשם שנאסר עליו לדווח על קיומו של החשבון על מנת שלא להזיק לאחיו. בהודעתו (1/ת ש' 58) אמר הנאשם שלא דיווח על החשבון "בגלל שלא רציתי לגרום נזק לאחי מפני שהוא לא דיווח על חשבון זה ולו אני דיווחתי הייתי גורם לו לנזק". בהמשך חזר ואמר "זה היה רעיון של אחי ואני לא רציתי לגרום לו נזק ולכן נאלצתי שלא להצהיר על זה" (ש' 83 וראו עוד גם בהמשך בש' 170 ו-172).

הפקדה לחשבון שאינו מדווח היא ראיה נסיבתית כבדת משקל להעלמת הכנסה. בע"פ 876/90 וינקרנץ נ'

מדינת ישראל (מיום 31.12.90), נקבע כי בעצם ניהול חשבון בנק סמוי, "...שהנישום איננו נותן לו הסבר מהימן, יש ראייה נסיבתית לעשיית מעשה מרמה ותחבולה, מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס..." (ראו סעיף 5 לפסק הדין, והאסמכתאות הנזכרות שם). רואה החשבון של הנאשם לא יכול היה להצביע על סיבה טובה להפקדת כספי מתנה בחשבון בלתי מדווח בחו"ל (עמ' 22 ש' 31 ואילך) וראו גם התייחסות החוקר של רשות המיסים להעדר טעם ב"השחרה" של כסף "לבן" (עמ' 16 ש' 17). אמנם רשות המיסים קיבלה את טענת הנאשם כי בחשבון הופקדו גם שני סכומים שאינם חייבים במס, אחד מהם מכירת דירת אמו המנוחה של הנאשם והשני סכום כסף שהמיר עבורו אחיו משקלים לדולרים). עם זאת סכומים אלו בולטים בחריגותם בחשבון, הן בגובה ובהן בכך שלא הופקדו באופן שגרתי בסיום כל חודש. הפקדת סכומים לגיטימיים אינה מסירה את החשד מן החשבון כולו. כשם שלאותם שני סכומים ניתן הסבר, צריך היה לתת הסבר משכנע ליתר ההפקדות השונות במהותן. לא נתתי אמון בהסבר הנאשם ועל כך בהמשך.

ה. העדר הצהרה על דבר קיום החשבון בחו"ל בשתי הצהרות הון שונות שהגיש הנאשם לשנים 2004 ו- 2009 - ההימנעות מדיווח בהצהרת ההון, כבר אינה צעד פסיבי של קבלה בשתיקה אלא מעשה פעיל של הנאשם, אשר נדרש להצהיר על ההון ובאופן מודע בחר שלא להצהיר על החשבון בחו"ל אף שסכומי הכסף שהצטברו בו היו משמעותיים ולא פחתו ממיליון וחצי ₪. הסתרה מרשויות המס אינה עולה בקנה אחד עם קבלת מתנות תמימה שאינה מחייבת דיווח. ההסתרה מתיישבת יותר עם העובדה שכבר בוצעה עבירה באי הדיווח על השכר ולא היה כל חידוש באי הדיווח גם במסגרת הצהרת הון (וראו חוסר יכולת הנאשם לספק הסבר לאי הדיווח בעמ' 94 ש' 17). הנאשם לא העיד על כך שבשני הצמתיים האמורים פנה והתייעץ עם אחיו כיצד לנהוג. כוונת הסיוע של האח ג' לא הועמדה בפני השאלה האם יש דרך אחרת לסיוע שלא תסבך את אחיו בפלילים ובדיווח כוזב לרשויות המס. לו אמנם היתה כוונת מתנה מאחורי הסכומים, קשה להעלות על הדעת כי אחיו של הנאשם היה מבקש לסבכו בעבירה פלילית של דיווח כוזב רק על מנת לזכות במתנה. העדר כל שיחה בין האחים על אף שינוי הנסיבות במצב המשפטי הכרוך מבחינת הנאשם בדרישה להצהרת הון ובידיעה כי אינו מצהיר על מלוא ההון, אינה מתיישבת עם תום לב.

ו. הסתרת החשבון מרואה החשבון - הנאשם נמנע מלדווח דבר קיומו של החשבון בשווייץ לרואה החשבון שליווה אותו, את אחיו ואת החברה לאורך כל אותן שנים (עדות רואה החשבון בעמ' 21 ש' 13 ועדות הנאשם בעמ' 92 ש' 15). הנאשם אישר שלא חשף דבר קיום החשבון אלא רק לאחר שזומן לחקירה ברשות המיסים (ת' 1 ש' 52 וש' 90). הימנעות מדיווח מלוא הנתונים לרואה החשבון מהווה אף היא נסיבה המצביעה על כוונה להונות ולהשמיט הכנסות (ראו גם ת"פ (שלום רמ') 1754-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה נ' אהרון כהן (מיום 30.01.2013 בפסקה 209). לו אמנם היה מדובר במתנות, היה הנאשם פונה לקבל ייעוץ מקצועי מתבקש וגלוי כיצד לכלול את הסכומים בדיווחיו באופן שלא יגרור חיוב במס וודאי כך כאשר אותו רואה חשבון נותן שירות גם למעניק הכסף הוא אחיו של הנאשם.

ז. המשך הסתרת החשבון גם לאחר פטירת האח ג' ז"ל - כאמור האח נפטר בינואר 2012. לו אמנם היתה המניעה מפני גילוי החשבון מבוססת על רצון האח בלבד ורצון הנאשם שלא להזיק לו מטעמים עלומים של האח המנוח, הרי לכאורה מיד עם פטירתו חדלה המניעה ולנאשם עצמו לא היתה עוד כל סיבה שלא להודיע לרשויות המס דבר קיום החשבון, המתנות והרווחים שצבר בזכותן. לו אמנם היה מדובר בטענה כנה ובמניעה לדווח שקשורה באח לבדו, היה הנאשם פועל באופן עצמאי לגילוי מרצון מיד כשהוסרה המניעה ולכל הפחות מתייעץ בשלב זה עם רואה החשבון. במציאות נמנע הנאשם מכל פעולה בכיוון זה עד שנתפס וזומן לחקירה בסוף שנת 2013. רואה החשבון אשר ביקש להבין מדוע

לא מאושרת בקשת ארכה שהגיש ביחס למועד הגשת הצהרת הון ומדוע זומן הנאשם לחקירה קרא לנאשם למשרדו ושם שאל אותו האם גם לו יש "שלדים בארון" כמו לאחיו. לדברי רואה החשבון לאחר שהנאשם גמגם אישר לתדהמתו קיום החשבון (ת/5 עמ' 2 ובעדותו עמ' 24 ש' 16). הודאת הנאשם בדבר "שלדים בארון" אף היא אינה מתיישבת עם תמימות ומחשבה שמדובר במתנות שניתנו אשר אין כל חובת דיווח בגינן, אלא עם הבנה שקבלת סכומי כסף גבוהים במשך שמונה שנים לחשבון בלתי מדווח היא בבחינת "שלד" והסתרתו היא התנהגות מפלילה.

הנאשם נמנע מדיווח לרשויות המס על דבר קיום החשבון אף שידע בבירור כי יורשי אחיו פנו באופן מיד לחדירת החשבון ותשלום המס בגינו (ת/1 ש' 176). לא רק שלא היתה מניעה מבחינת אחיו של הנאשם בנסיבות העובדות בהן נפטר אלא שהנאשם ידע שהדברים אף נחשפים בפועל. על כן לו האמין בתום לב בהסבר שהשמיע בבית המשפט ובתמימות מעשיו, לא היתה עוד כל סיבה שלא לצעוד קדימה ולחשוף גם את חשבונו בין בהסדר שומה, ובין לראשונה במסגרת הצהרת ההון שנדרש להגיש.

ח. **העלאת שכרו של הנאשם לאחר הפסקת ההפקדות** - ההפקדה האחרונה לחשבון הנאשם היתה בתאריך 31.10.10. אחיו של הנאשם נפטר בינואר 2012 והנה סמוך לאחר פטירת האח העלה הנאשם את שכרו החודשי משכר של 23,600 ₪ לשכר חודשי של 45,142 ₪ (נ/18), פי שניים משכרו הקודם. העלאת זו מתיישבת היטב עם רצונו של הנאשם להחזיר את רמת השכר לזו שהורגל לה במשך שנות ההפקדה הרבות. הנאשם טען שהעלאת השכר נבעה מהגדלת העבודה שהונחה לפתחו בשל פטירת אחיו (עמ' 78 ש' 13) אך לטענה זו לא הובא כל תימוכין. בנו של האח ג ז"ל, א פ, אשר קיבל לידי את ניהול העסק עם פטירת אביו לא זומן לעדות ולא חיזק הטענה בדבר הגדלת נפח העבודה של הנאשם. במישור התאורטי, פטירת האח יכלה להביא להפסקת פעילות של לקוחות ולא דווקא לשמירה על אותו נפח עבודה. וודאי כך כאשר הנאשם עצמו העיד שלא הביא מאגר לקוחות לחברה, לא השקיע הון ולא הביא לחברה "שום ערך מוסף" (עמ' 79 ש' 18 ואילך) ולאורך השנים טיפל בלקוחות הקטנים יותר (עמ' 79 ש' 12). דו"חות החברה (ת/13) אינם מספקים הסבר להעלאת השכר אלא להיפך. מהדוחות עולה כי בעוד בשנים 2009, 2010, 2011 היתה עליה משמעותית במחזורי החברה ובהכנסות, בשנת 2012 לאחר פטירת האח היתה ירידה. בשנת 2011 היה מחזור החברה בשיעור כ- 9.6 מיליון ₪ בשנת 2012 היה המחזור כ- 5.3 מיליון ₪ בלבד וגם הרווח הנקי ירד. ראיות ממקור אחר לנפח עבודה שהצדיק הכפלת השכר לא הובאו.

12. נמצא אפוא כי בעת עבודתו אצל אחיו, במשך שמונה שנים, קיבל הנאשם כסף שהופקד לחשבונו בשיעורים משמעותיים מידי חודש בחודשו במועד קבוע ובסכום שלא הושפע מצרכים נקודתיים כאלו ואחרים. זרם קבוע של כסף ממעסיק נחזה כמקור הכנסה אף מקום שהמעסיק הוא בן משפחה. קל וחומר מקום שההפקדות נעשות בחשבון מוסווה בחו"ל תוך העלמת קיום החשבון מרואה החשבון ומרשויות המס בדיווחים להצהרות הון ללא הסבר כלשהו.

13. לצורך הוכחת כוונה מיוחדת, כנדרש לשם הרשעה בעבירות לפי סעיף 220 לפקודה, נדרשת המאשימה להוכיח קיומה של מטרה להתחמק מתשלום מס. בתי המשפט חזרו ופסקו שאת הכוונה המיוחדת ניתן להוכיח בהסתמך על ראיות נסיבתיות. בע"פ 5529/12, **אוהב ציון ואח' נ' מדינת ישראל**, (9.11.14) פסק כב' השופט דנציגר בפסקה 25 לפסק דינו כדלקמן:

"כמובן שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המיוחד

של העבירות מתחום המס בפרט, והעבירות הפיסקאליות בכלל, לא ניתן במרבית המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנסיבות, התנהגותו ומעשיו החיצוניים של הנאשם. במקרים אלו עשויות הנסיבות בצירוף התנהגותו של הנאשם להביא אל המסקנה כי הכוונה להתחמק ממס נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמא, מקרים שבהם הנאשם פועל באחד מן האופנים שלהלן: מסתיר מקור הכנסה שלם או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מעלים חשבון בנק שבו מחזור משמעותי או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מנהל שתי מערכות פנקסי חשבוניות, האחת שונה מרעיתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבוניות נאותים, שראוי היה שהנאשם יקיים בהתחשב בנסיבותיו. במקרים אלו עשויה להלמד הכוונה להתחמק ממס ממעשיו של הנישום אלא אם יש בפיו הסבר סביר למעשה, שבכוחו לעורר ספק בלב בית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתשלום מס".

14. המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה ועל כן יש לעבור לבחינת ההסבר אשר בפיו הנאשם ובראיותיו.

גרסת ההגנה

15. גרסת ההגנה לא הצליחה להקים ספק סביר במארג הראיות הנסיבותיות שהוצג. טענות ההגנה אינן מציעות הסבר סביר והגיוני המתיישב עם מכלול הראיות. ההסברים אינם נתמכים בראיות חיצוניות מתבקשות, בחלקם לוקים בחוסר הגיון פנימי ובחלקם אינם מהימנים.

הטענה המרכזית - הכסף כסיוע לילדים

16. הנאשם טען כי סכומי הכסף ניתנו מאת אחיו כמתנה וליבוס היקף המתנה הפנה למצבם של שני ילדיו שנולדו בשנת 1996. הנאשם סיפר בכאב רב בעדותו על כך שילדיו נולדו פגים ועל קשיי התפתחות מהם סבלו בשנות חייהם הראשונות. את עיקר הדאגה ייחד לבנו (שכיום בזכות אותה השקעה ותמיכת הוריו לומד בפקולטה לממשל ואסטרטגיה במרכז הבינתחומי בהרצליה). הנאשם העיד כי הטיפולים הרבים בילדיו היו כרוכים בעלויות כספיות גבוהות. לדבריו באותן שנים קיימו שגרת יום של טיפולים בגינם נשאו בהוצאות גבוהות, לרבות תשלומים לגן אנטרופוסופי ועבור הצמדת סייעת בגן ובכיתה א'. כן סיפר על כך שאשתו פרשה מתפקידה בשירות קבע ומשכורתה פחתה. לתמיכה בדבר היקף ההוצאות הוגשה טבלה מסכמת של הוצאות (נ/14). הנאשם העיד כי אחיו היה שותף למצבם של הילדים, הבחין בכאב שלו בעת שנפגשו מידי יום במשרד וביקש לסייע בדרך של מתנות הלא הן ההפקדות בחשבונות בחו"ל.

17. בעוד שאני נותנת אמון מלא בתיאור הקושי שחווה הנאשם כאב, אינני נותנת אמון בגרסת המתנה הן משום שאינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר, כשהיא נבחנת לעצמה, והן מפני שלא הובאו לה ראיות ותימוכין חיצוניים בעלי משקל ולמעשה נותרה הטענה מבוססת על אמרת הנאשם לבדו.

18. תיאור הנאשם אודות ההוצאות והדאגה לילדיו התייחס במיוחד לשנותיהם הראשונות של הילדים סמוך לאחר הלידה בשנת 1996. ובכל זאת, אף שהדאגה היתה בשיאה וההוצאות הצטברו, לא תמך אחיו של הנאשם בכל דרך כספית בנאשם באותן שנים אלא החל בכך רק בשנת 2003. הנאשם לא סיפק לכך כל הסבר.

19. הנאשם הקדיש חלק נכבד בעדותו לתיאור המצוקה הכלכלית שבה מצא עצמו בעקבות מעמסת

הטיפול בשני ילדיו (ראו עמ' 73-70) ובאופן מיוחד הדגיש את שנת 2003 (עמ' 78 ש' 1). לכך חיבר הטענה שאחיו ביקש לסייע בידיו בעת מצוקה ועל כן נתן לו מתנה בדמות הפקדות חודשיות לחשבון הבנק בשוויץ (עמ' 92 ש' 21). עם זאת, בכסף שהופקד בחשבון הסמוי בשוויץ לא נעשה כל שימוש לטובת הילדים, לא באותן שנים ולא עד עצם היום הזה. מתוך מאות אלפי דולרים שנכנסו לחשבון לאורך השנים, לא יצא ולו דולר בודד לטובת טיפול בילדים וכיסוי הוצאות הטיפול. השימוש היחיד שנעשה בכסף היה לצרכי השקעות מסוגים שונים והוצאה אחת בסך \$10,000 שטיבה לא הובהר על ידי הנאשם פרט לכך שהעיד כי הכסף שימש אותו בעת נסיעה לחו"ל. אין אם כן כל קשר בין המצוקה הכלכלית ומעמסת הטיפול בילדים לבין הכסף שהתקבל. יצוין עוד כי סכום ההוצאות הכללי שהוצא לטובת טיפול בילדים במשך למעלה מעשור, על פי הטבלאות שהגיש הנאשם, מגיע לכדי רבע מסכום הכסף שהופקד על ידי אחיו.

20. הנאשם הבין את הכשל הלוגי בקו ההגנה ועל כן ניסה להוסיף הסבר בדבר מתנה לשם הבטחת עתיד הילדים מפאת חשש לגורלם (עמ' 77 ש' 22). מן הבחינה העובדתית, לא הוכח כל בסיס לדאגה האמורה באופן שיכול להסביר הפקדות דווקא בין השנים 2003 ועד 2010. בעוד שעיקר הדאגה מיוחסת לשנים הראשונות לחיי הילדים, דווקא באותן שנים לא היו כל הפקדות או כל תמיכה מוכחת אחרת ואלו החלו רק כשהילדים היו בני 9 סמוך לאחר שהנאשם החל לעבוד בחברה של אחיו. לא הוגש כל מסמך אודות קשיים בקשר לבתו של הנאשם ובקשר לבנו הוגשו מסמכים בודדים והמאוחר ביניהם נושא תאריך נובמבר 2004 (נ/12). הפקדת הכסף המשיכה עוד שש שנים אחרי שחדל התייעוד בדבר קשיים ועלויות מיוחדות. המסמכים שכן הוגשו לענין עלויות הטיפול בילדים מצביעים על התגייסות מרשימה של הנאשם ושל אשתו לפעילות שתכליתה קידום בנם בשנות חייו הראשונות ומן המעט שהוגש ניכר כי השקעתם נשאה פירות. מתוך הבנה שלמה ללבו הדואג של הנאשם כאב מסור, אומר כי אין כל אינדיקציה חיצונית אובייקטיבית למקור דאגה שהצדיק קבלת מתנות בשיעור מאות אלפי דולרים או טעם לחשש לכך שבנו או בתו לא יוכלו לעמוד ברשות עצמם. אין כל אינדיקציה המצביעה על חשש כי הילדים יזדקקו בעתידם לתמיכה כספית כזו שלא יהיה בידי הוריהם לספק להם באופן שהותיר אותם לחסדי הדוד ולתמיכתו. גם מצדה השני של תקופת הענקת הכסף בעת הפסקת התשלומים, אין בחומר הראיות ובדברי הנאשם הסבר מה בהתפתחות הילדים סימן הפסקת הצורך באותן הפקדות דווקא במועד בו הופסקו.

21. הנאשם לא הבהיר כיצד ידע שמדובר בתשלום שנועד להבטיח את עתיד ילדיו. אין כל ראיה לכך שאחיו של הנאשם, נותן הכסף, הגדיר את העברת הכסף כמתנה. אפילו הנאשם לא העיד כך ונמנע מלתאר אמירה מפורשת של ג המגדירה את הסכומים כמתנה. ספק רב אם הגדרה מצד הנותן היתה משנה את הצורך בבחינה אובייקטיבית של משמעות ההפקדות אך העדר התייחסות מפורשת מצמצם עוד את סבירות הטענה כי הנאשם סבר בכנות שאלפי דולרים המופקדים ביום האחרון לכל חודש בחשבון בשוויץ במשך שמונה שנים במקביל לעבודתו אצל אחיו הם בבחינת מתנה שאינה קשורה ליחסי העבודה בין השניים. כאשר נשאל הנאשם בחקירתו הנגדית כיצד ידע שהתשלום נועד להבטיח עתיד ילדיו, לא היה בפיו כל מענה (עמ' 97 ש' 25). הקושי אף גדול שבעתיים שכן לדבריו כלל לא דיבר עם אחיו על אותן הפקדות מפאת המבוכה שחש אחיו (עמ' 95 ש' 23, עמ' 96 ש' 26, עמ' 97 ש' 25 ועמ' 97 ש' 18). אין אפוא מענה מניח את הדעת לשאלה כיצד הסיק הנאשם שמדובר בכסף שנועד להבטיח עתיד ילדיו או אף שהכסף הוא בגדר מתנה.

22. טיעון המתייחס לכסף כאל מתנת סיוע כלכלי קלוש גם משום שלא נתמך בראיות מתבקשות. לצד הטיעון בדבר מצוקה כספית וקשיים כלכליים ניכרים, לא הוצג כל מסמך בנקאי אודות מצבם הכספי של הנאשם ושל אשתו באותן שנים ואשר יכול להצביע על מצוקה. לא הוגשו מסמכים אודות הלוואות שנלקחו, לא הוגשו דפי חשבון, לא הוצגה ראיה לקיום חובות, לגובה התשלומים בכרטיסי אשראי ואף לא אישורים בדבר הוצאות. כאשר מדובר בטענת מצוקה שהצדיקה מתנות בשיעור מאות אלפי דולרים, החוסר בראיות אובייקטיביות מתבקשות וקלות להשגה אומר דרשני. עורכת הדין טנא שהעידה תחילה כי כיסוי משיכת הבעלים בסך 2.6 מיליון ₪ על ידי יורשי

המנוח ג מעידה על חוסר הצלחתו של הנאשם חזרה בה מן הטענה בחקירתה הנגדית והשיבה שלמעשה אפשר והנאשם יכול היה לכסות את הסכום האמור מנכסיו, מה שאינו מתיישב עם מצוקה קיומית.

23. במאמר מוסגר אציין כי טבלת פירוט ההוצאות שהוציא הנאשם לטובת הטיפול בילדיו (נ/14)

מעלה אף היא תמיהות. ראשית אף אחת מן ההוצאות הנקובות באותו מסמך אינה מגובה בקבלה או באישור תשלום או בדפי בנק מן העת הרלוונטית. שנית, חלק מן ההוצאות מעוררות סימני שאלה כמו למשל 10 שנים של שיעורים פרטיים (סך הכל 500 שיעורים פרטיים) לכל ילד בעלות כוללת של 75,000 ₪. שלישית היא כוללת הוצאות המאוחרות לפטירת האח ולקבלת סכומי הכסף ממנו כמו הוצאות בגין שיעורי נהיגה שמבחינת גיל לא יכלו להתקיים בעת קבלת הכסף בשנת 2010. בנוסף לא ברור מדוע הוצאה עבור שיעורי נהיגה משויכת לכך שהילדים נולדו פגים וסבלו מקשיים בשנותיהם הראשונות. להיפך, יש בכך להצביע על תפקוד מלא וטוב ועל רמת חיים גבוהה המאפשרת תשלומי הורים עבור הוצאה שקשה להגדירה כהוצאה חיונית.

24. טעם נוסף לכך שאינני נותנת אמון בגרסת הנאשם כי מדובר במתנות שנועדו להקל על מצוקת

הטיפול בילדים ולהבטחת עתידם היא העובדה שהנאשם לא סיפר לאשתו על קבלת הכסף מאחיו במשך מספר שנים. בתוך המצוקה הגדולה שתיאר, לצד המכתבים שנשלחו על מנת לקבל החזר הוצאות (נ/16) נמצא לפתע נתיב של רווח והצלחה לילדים באופן שיכול להסיר כמות נכבדה מן הדאגה ובכל זאת בחר הנאשם שלא לספר על כך לאשתו עד שנת 2007. לא היה בפי הנאשם כל הסבר כיצד לא שיתף את אשתו בהקלה הנובעת מחמש שנים של הפקדות חודשיות בשיעור עשרות אלפי דולרים (ת/1 ש' 131 ועמ' 99 ש' 15). באופן בו הציג הנאשם את היחסים בתא המשפחתי, הסתרה זו מנוגדת ניגוד גמור לטענה כי מדובר בכספי מתנה עבור הילדים. אשתו של הנאשם לא העידה ולא סיפרה מתי נודע לה על הפקדות ומה נאמר לה אודותיהן בין מפי האח ג ובין על ידי הנאשם.

25. בחקירותיו ברשות המיסים טען הנאשם שהכסף נועד להבטחת עתיד ילדיו. כאשר הוצגו לו דפי

הבנק ובהם פירוט השקעות שעשה לאורך השנים סיפר על השקעות בקרנות נאמנות (ת/1 ש' 217). בכך ביקש לשוות להשקעות חזות סולידית כיאה לסכומי כסף שאמורים להבטיח את שלום ילדיו. עם זאת, בהמשך החקירה כאשר הוטחו בו השקעות נוספות שערך בתחום הנדל"ן, הלוואות שנתן בגובה הסכום הנומינלי המצטבר שניתן לאורך השנים בסך \$680,000 (ת/4 ש' 152) השיב שהשקעות אינה מילה גסה (עמ' 110 ש' 18). וודאי שאין כל גסות בהשקעות ויש בכך אפיק פרנסה לגיטימי. אלא שהשקעות בתחום שהנאשם אינו מומחה בו, במלוא סכום הקרן שניתנה לכאורה במתנה לצורך הבטחת עתיד הילדים, מתיישבת עם פעילות עסקית בכסף ולא עם חסכון ארוך טווח. הפעילות אינה אסורה אך היא אינה מתיישבת עם גרסת הנאשם.

הכסף כתמיכה מתוך יחסי קרבה מעין הוריים בין ג פ ז"ל לבין הנאשם

26. הנאשם תלה הגנתו בבית המשפט ביחס הקרוב, עד כדי דאגה הורית כלפיו מצד אחיו. ההסבר

נדרש שכן קבלת מתנות של מיליוני שקלים אינה מעשה שגרה בין אחים. בעדותו סיפר הנאשם שבינו לבין אחיו היו יחסי אהבה ולאורך השנים אחיו דאג לו ותמך בו כספית (עמ' 84 ש' 10). תיאור היחס החם עד כדי מעין אבהי לא הופיע ככזה בחקירות הנאשם ברשות המיסים. שם הסתפק הנאשם בתיאור המתנה אך לא ציין יחסים כאלו או דוגמאות למתנות בתקופה שקדמה לעבודתו אצל אחיו. זאת ועוד, אף הפעם בולטות בחסרונן ראיות חיצוניות לדברי הנאשם אודות תמיכה כספית לאורך שנים כה רבות. כן בולטים בחסרונם אנשים שהיו בקרבה לאחים בחוג המשפחה או החברים אשר יעידו מתוך שנות היכרות רבות, על רקע מפגשים משפחתיים, פגישות חברתיות וחיים משותפים על אותם יחסים מיוחדים בין האחים, על תמיכה ועל יחסי קרבה בדרגה של אב ובנו. מערכת יחסים מעין הורית אמורה להיות גלויה מאד וברורה מאד לבני המשפחה. בנו של ג המנוח, א פ, אחיינו של הנאשם, סיפר בעיקר על רשמיו כילד רך בשנים ועל דברים ששמע מסיפורי אמו סבתו ודודתו (עמ' 156 ועמ' 159). אלו כמובן

בגדר עדויות שמיעה ומשקלן זעום משום שלא ברור באיזה הקשר נאמרו הדברים. על הנקודה הרלוונטית ביותר להליך, הפקדת סכומי כסף מאביו אל הנאשם, שמע א רק ביום מתן העדות בבית המשפט ואת ההסבר קיבל מן הנאשם שמסר כי מדובר במתנות (עמ' 158 ש' 29). בכך שהנאשם מסר גרסתו לעד מטעמו עובר לניהול המשפט, אין כמובן כל חיזוק מבחינה משפטית.

27. העד שהובא לשם מתן עדות על היחסים בין האחים היה עורך דינו של ג שטיפל בגביית כסף מלקוחות ובמשך השנים הפך חברו של ג. התרשמתי מעדותו שהחברות היתה עם ג ולא עם הנאשם ולגבי הנאשם התייחס לשיחה אחת בלבד עם ג בה הוזכרו ילדי הנאשם. העד תיאר כי בין האחים היתה מערכת יחסים לבבית "כמו אבא ובן" (עמ' 141 ש' 1) אך מעבר לכותרת לא פירט במה התבטאה מערכת היחסים ומדוע זכתה לתיאור, האם ראה אותם יחד והאם חזה בעיניו באותם יחסים. העד סיפר שידוע לו מפי ג על כך שנתן כסף לנאשם ועזר לו (עמ' 142 ש' 32). פרט לכך שניתן להסיק מכך שלא מדובר היה במתן בסתר וג לא נבון לשוחח על כך עם חברו, אין בדברים כדי ללמד על כך שכספי ההפקדות בחו"ל היו מתנה להבדיל משכר גבוה הניתן אף הוא כסיוע לאח. משכורת ששולמה בחו"ל אף היא עזרה וסיוע לנאשם, ובאופן הסמוי בו ניתנה היא אף עזרה גדולה יותר מאשר לו נאלץ לשלם בגינה מיסים. זאת ועוד, מאחר ובידי העד לא היו פרטים קונקרטיים, אין כל אפשרות לדעת האם דברי ג לגבי עזרה לא התייחסו למשל למשיכות שמשך הנאשם מן החברה בדרך של משיכת בעלים שהגיעה בשנת 2011 לסך כ- 2.6 מיליון ₪. אלו הם חסרונותיה של עדות השמיעה. העד לא ידע על הדברים מידיעתו האישית ולא יכול לספק פרשנות בעלת ערך לדברים או למעשים שתוארו על ידי אחר.

28. עדה נוספת שהובאה לצורך דומה היתה עורכת הדין טנא שטיפלה בהסדר השומה. עו"ד טנא לא הכירה כלל את ג ואת הנאשם פגשה רק לאחר שהתברר שלא חשף את חשבון הבנק בחו"ל טרם עריכת הסדר השומה עם החברה והיורשים. בנסיבות אלו לעדותה כי ג היה דמות דומיננטית "כמו אבא של המשפחה" (עמ' 147 ש' 4) משקל ראייתי אפסי. לגבי המניע להעברת הכסף לחשבון הנאשם בחו"ל הבהירה כי הדברים ידועים לה אך ורק מפי היורשים ומפי הנאשם (עמ' 150 ש' 26). העדה לא הבחינה ביניהם כך שלא ברור איזה חלק במידע שייך ליורשים, מה ידעו על טיב התשלומים ומה אמרו לעורכת הדין. מכל מקום אף בעניינה מדובר בעדות מפי השמועה שמשקלה אפסי.

29. מבחינה עובדתית לא הוכחו יחסים מעין הוריים בין האחים. מן הבחינה המשפטית אח אינו חב כרגיל בדאגה לצרכי אחיו ולא קיימת חזקה כאמור ועל מנת להוכיח אותם יחסי קירבה המצדיקים חזקה בדבר מתנה יש להוכיח כי "משלם הכספים הוא אדם שעליו הדאגה למחסורו ולצרכיו של הבעלים הרשום" (ראו ע"א 34/88 רייס נ' עזבון המנוחה חנה אברמן ז"ל פ"ד מד(1) 278). כזאת לא הוכח.

הכסף כחלק ממעשי נדבנות של ג פ ז"ל

30. הנאשם זימן עדי הגנה שהעידו על נדיבות האח ג ועל דרכו לפיצול סכומי כסף שנתן למספר תשלומים. העד מר בן ששון העיד על תמיכת ג בעמותה המחלקת ביגוד ליתומים ולא למנות ועל תרומות בסך 1,000 ₪ מידי חודש במשך עשר שנים. על התיאור העובדתי העיבה העובדה שלא היו בידי העד אלא שתי קבלות בלבד ולא הוצג כל תיעוד לתרומות בספרי העמותה. כך או כך, אינני סבורה שניתן ללמוד גזרה שווה מתרומה חודשית בסך 1,000 ₪ למטרה ברורה לתרומה חודשית בשיעור אלפי דולרים למטרה מעורפלת. התרומה אגב נעשתה בשם החברה וזיכתה אותה בהטבת מס. אין בכך להמעט מנדיבות ג המנוח ובוודאי שלא לגרוע ממעשיו הטובים (ובהקשר זה ניתן למנות גם הקמת בית כנסת וסיוע למועדון הג'ודו עליהם העיד בנו א בעמ' 160 ש' 24). עם זאת, אין כל קשר בין מעשיו הטובים לטובת העמותה או מועדון ג'ודו לבין מתן מתנות לאחיו אשר נזקקותו כאמור כלל לא הוכחה.

31. הסנגור הציג את הסכם השומה עם היורשים (נ/5) בו הסכימו רשויות המס לראות בסכום הכסף בסך 2.6 מיליון ₪ שנתנו היורשים לכיסוי הלוואות הנאשם כמתנה ולא כשכר עבודה. הסכמת רשות המס בהקשר זה אינה מלמדת על צדקת הטענה ביחס לסכומים הנזכרים בכתב האישום. אינני יודעת מדוע הסכימו היורשים לכסות את הסכום האמור ומה היו שיקוליהם בעת סיום ענייניהם עם רשות המיסים. א, שזמן מטעם ההגנה לא נשאל באשר לשיקוליו. זאת ועוד, בתקופה זו הנאשם לא עבד בחברה כך שהשאלה אם מדובר בשכר כלל אינה רלוונטית. לא הוכח אם כן כל קשר ענייני בין הסכמת היורשים לבין הסכומים שהועברו על ידי ג.

32. אני נכונה להניח כי ג פ ז"ל חפץ לסייע לאחיו. עם זאת, לסיוע פנים רבות, חלקן דווחו חלקן לא. משיכת בעלים על סך 2.6 מיליון ₪ מחשבון החברה דווח ואף הוא בגדר סיוע שכן מדובר בכסף שהועבר לשימוש הנאשם ובסופו של דבר כסף שגם נשאר בידי ולא הוחזר לחברה. קיום רצון לסייע אינו עומד בסתירה לאפשרות סיוע נוסף שלא תחת עינה הבוחנת של רשות המיסים ודרך כזו של סיוע משמעותית אפילו יותר שכן לא נגרע מכספי הסיוע מס לטובת המדינה.

קשיים בגרסת ההגנה

העדר הסבר סביר להסתרת החשבון

33. הנאשם ביקש למתן את המשמעות הפלילית הנובעת מהסתרת חשבון הבנק בחו"ל ואי דיווח עליו בכך שחזר וטען כי פניו היו לקראת גילוי מרצון (עמ' 104 ש' 23, עמ' 105 ש' 9, עמ' 107 ש' 2, ש' 9). אינני נותנת כל אמון בגרסה זו שאין לה תימוכין במעשה אקטיבי מצדו של הנאשם. פרט להצהרה בדבר כוונה לעשות גילוי מרצון אין כל ראיה למעשה בכיוון. להיפך. הראיות מצביעות על ישיבה פסיבית ושימור דפוס ההסתרה. יורשי האח ג פנו וטיפלו בענין עוד בסוף שנת 2012 (עדות בעמ' 80 ש' 4 ועמ' 124 ש' 4 ועדות א עמ' 158 ש' 22). הנאשם היה מודע למהלך של היורשים אך הסתפק בכך שעקב מרחוק אחר התהליך ולא עשה דבר. אפילו דפי הבנק אותם קיבל לידי באפריל 2013, שכבו בביתו מבלי ששיתף בתוכנם את רואה החשבון ומבלי שכלל את החשבון בהצהרת ההון שהתבקש להגיש לסיום שנת 2013. עד לחקירה בנובמבר 2013 לא עשה כל שימוש באותם דפים. לדבריו המתין לראות מה עושים אחייניו וחזה את הפגם שהיה בהסכם הראשון שעשו כך שהמתין גם להסכם שני (עמ' 95 ש' 1, עמ' 107 ש' 2). הנאשם לא הסביר כיצד המתנה זו יכלה לסייע בידי, שעה שלא היה בקשר עם האחיינים לגבי ההסדר, האחיינים לא שיתפו אותו בהליך (עמ' 109 ש' 14, עמ' 116 ש' 23) והוא עצמו לא פנה אליהם כדי לקבל את הסדר הגילוי מרצון שעשו (עמ' 123 ש' 17). הנאשם לא הבהיר מהו הקשר הענייני בין הסדר שעשו האחיינים לגילוי מרצון שיעשה בעצמו ומה תכלית ההמתנה. האם הסדר שלא היה מוצא חן בעיני הנאשם יכול היה להצדיק אי גילוי מרצון על ידו? האם על בסיס הסדר שלהם יכול היה לשפר הסדר שלו? לנאשם לא היתה כל תשובה שבתאוריה ואף לא תשובה שבמעשה כיצד קשור ההסדר שעשו האחיינים להסדרת ענייניו עם רשויות המס. במציאות התברר שההיפך הוא הנכון. אי הגילוי מצד הנאשם עד שנתפס העמיד בסיכון את ההסכמות שכבר הושגו לגבי החברה והיורשים עם רשויות המס. מעדות רו"ח הרשפנג עלה כי הנאשם ידע על טיפולה של עו"ד בגיבוש הסכם עם פקיד השומה ולא הודיע לה מיוזמתו על קיומו של חשבון נוסף על שמו עד כי רואה החשבון נבהל שמא הגילוי המאוחר יסכל את הסכם השומה (עדות רו"ח הרשפנג בעמ' 22 ש' 4, 13, 20).

34. כהוכחה לכוונתו לפנות בדרך של גילוי מרצון הסתמך הנאשם על פנייתו לקבלת מסמכי הבנק בשווייץ והעובדה שנמצאו תחת ידיו והוא מסר אותם מרצונו ליחידה החוקרת. גם בענין זה עדות הנאשם אינה מדויקת. היה זה הבנק שפנה אל הנאשם בדבר שינויים בדיוור ודרש ממנו להחליט אודות מסלול הדיוור המבוקש

עבור חומר שלא נדרש כל השנים (7/ת). ההודעה מן הבנק הגבילה את הנאשם להגיב עד ליום 30.4.13 ורק בעקבותיה פנה הנאשם אל הבנק ובחר במסלול לפיו החומר ישלח אליו בטופס שנחתם בתאריך 24.4.13 (נומרטור 205 בת/7 וגם 17/נ). בניגוד לעדות הנאשם, המסמכים אינם מלמדים על יוזמה אקטיבית מצדו לקבלת החומר, גם הם התבקשו יותר משנה לאחר פטירת אחיו וממילא, גם לאחר שקיבל את מסמכי הבנק לידי לא עשה בהם שימוש ולא סיפר דבר לרואה החשבון או לפקיד השומה. הנאשם לא יכול היה להסביר דבר מאלו בחקירתו הנגדית (עמ' 125 ש' 26, עמ' 126 ש' 2) ורק חזר שוב ושוב על המשפט "הפנים שלי היו לגילוי" (עמ' 126 ש' 5). לכך אוסיף שדפי הבנק מן החשבון בארה"ב היו כל העת במרחק לחיצת כפתור מן הנאשם, ואף על פי כן, לא סיפר לרואה החשבון ולא הציג חומר אודות אותו חשבון ובחר להמתין. המתנה זו מלמדת על תקווה שלא ייתפס ולא על כוונה לגלות.

35. הנאשם לא כלל את חשבון הבנק בשוויץ בשתי הצהרות הון שהגיש. קשה להפריד בין הסתרה זו לבין טיב הכסף שהופקד בחשבון. הנאשם לא התיר את הקושי ולא סיפק הסבר מניח את הדעת לאי הדיווח מה עוד שמדובר באי דיווח כפול בשתי הצהרות הון במרחק חמש שנים זו מזו. ההסבר "פשוט טעיתי" לאו הסבר הוא (עמ' 79 ש' 24) ובוודאי שההסבר "נאלצתי שלא להצהיר על זה" (1/ת ש' 83) אינו ברור. השאלות מדוע נאלץ? מי אילץ ומדוע לא דיווח מיד כשהוסר האילוץ נותרו בלתי פתורות. בבית המשפט שינה הנאשם גרסתו וטען שאחיו לא דרש ממנו שלא לדווח על החשבון (עמ' 92 ש' 24) אלא שאי הדיווח נעשה בהחלטה שלו ו"מטעמי זהירות" (עמ' 115 ש' 6). בניסיון להסביר את דבריו המנוגדים בחקירה טען הנאשם שהדברים שאמר לא תועדו נכון וחקירתו נצבעה בשחור לאורכה ולרוחבה (עמ' 103 ש' 27). דא עקא החוקרים לא נשאלו דבר בהקשר זה או בהקשר כללי יותר של פגם ברישום דברי הנאשם (ולדברי החוקר קאפח הדברים נרשמו במלואם עמ' 10 ש' 25). התוצאה היא שהנאשם נתפס באמירות סותרות שאחת מהן וודאי שקרית וללא הסבר לדברים המפורשים בענין הסתרת החשבון אותם מסר בחקירה.

גובה המתנות ביחס לרווחי החברה

36. הנאשם הציג את הטבלה 18/נ ועל בסיס ריכוז הנתונים שבה ביקש להוכיח כי אין זה הגיוני שהעברת התשלומים לחו"ל היו שכר עבודה. כך למשל בשנה כמו שנת 2007 שבה רווחי החברה היו בסך 354,270 ₪ וסך המשכורת המדווחת לנאשם היה 122,076 ₪ טען כי אין זה הגיוני שקיבל סכום משכורת נוסף בסך כ- 343,525 ₪. הטיעון הלוגי כשלעצמו אינו משכנע. אותה אי סבירות נטענת לגבי משכורת חלה ואולי אף ביתר שאת לגבי מתנות. מהי הסבירות שאדם יתן מתנות לאחיו בשווי המגיע לכלל רווחי החברה שבבעלותו?

37. חשוב מכך, הבסיס העובדתי לטענה אינו משכנע כלל וכלל. רווחי החברה כפי שהם מפורטים במסמך 18/נ נלקחו מתוך הסעיף המסכם רווח בדוחות הכספיים של החברה. דא עקא, רווחי החברה אינם משקפים את גובה הסכומים שהגיעו לכיסו הנאשם ואחיו אגב פעילות החברה. הנה למשל במאזן של החברה לשנת 2009 (13/ת) מצוין במסגרת הרכוש השוטף סכום של 4,084,312 ₪ תחת הכותרת 'בעלי מניות' וסכום נוסף בסך 1,076,423 ₪ שנמצא אצל "חברה קשורה". תחת סעיפים אלו נמצאות משיכות הבעלים וכסף שהועבר לחברה הקשורה ככל הנראה חברת גביע הזהב שגם בה היו שני האחים שותפים (עמ' 83 ש' 16). גם בשנת 2010 הגיעו הסכומים שבידי הבעלים לכ- 5.5 מיליון ₪ ובשנת 2011 היו הסכומים שבידי הבעלים מעל 6 מיליון ₪. סכומים אלו שיוצאים מחוץ לספירת רווחי החברה מאפשרים חופש רב לבעלים כך שרווחי החברה אינם מדד כלשהו להתכנות העברת סכומי כסף נוספים לידי הנאשם ואינם ראיה נסיבתית לטובתו. (אציין כי חומר החקירה שהוגש אינו כולל את הדוחות הכספיים של החברה בשנים המוקדמות בהן נקובים רווחים נמוכים אלא רק דוחות משנת 2009 ואילך).

עבירה של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת במזיד ובכוונה להתחמק ממס

38. עבירה זו מתייחסת לאי הדיווח על החשבון בשתי הצהרות הון שהגיש הנאשם. אין כל מחלוקת לגבי היסוד העובדתי. הנאשם מסר דיווחים כוזבים לרשויות המס שכן לא כלל את חשבון הבנק בשוויץ בין נכסיו בשתי הצהרות ההון שהגיש בשנים 2004 וב- 2009. המחלוקת (שנטענה בחצי פה) נוגעת להתקיימות היסוד הנפשי. מי שמעלים חלק מרכושו מהצהרת הון כאילו מסר הצהרה בכוונה להתחמק מתשלום מס. הכוונה להתחמק ממס נלמדת מעצם המעשה של העלמת הנכס אלא אם יש בפי הנאשם הסבר למעשה היכול לפחות לעורר ספק בלב בית המשפט בדבר הכוונה הפלילית (וראו ההלכות הוותיקות שלא נס לחן בע"פ 143/73 מדינת ישראל נ' מיכאל זיידל, פד"י כח(2) 19 וגם ת"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 858/73 מדינת ישראל נ' מרדכי בן אברהם פרידמן, תשל(2) 175 (1978) וגם ע"פ 947/85 עוזי עצמון נ' מדינת ישראל, מא(4) 617 (1987) בפסק דינו של השופט אלון אליו הצטרף גם השופט ד. לוי).

39. לנאשם לא היה כל הסבר, לא כל שכן הסבר סביר, לכך שלא כלל את החשבון בהצהרות ההון. בסיכומי ההגנה נטען כי לא ניתן ללמוד על כוונה זו שעה שהנאשם העביר בשנת 2012 (ולדברי הנאשם בשנת 2011 ראו עמ' 84 ש' 30) חלק מן הכסף לחשבון בנק בארה"ב. לטענת ההגנה, לארה"ב יחסי חילופי מידע עם ישראל והיא מדינה הידועה כמחמירה בהקשר לדיווחים לגבי חשבונות בנק. מאחר והנאשם עצמו לא העיד על דבר מאלו בחקירתו או בעדותו בבית המשפט, אין כל בסיס עובדתי לטיעון ואינני יודעת מה סבר הנאשם לגבי דיווח בין מדינתי והשפעתו על חשיפת חשבונו הפרטי. הנאשם לא העיד שהסתמך על גורמים אחרים שידווחו עבורו ומכל מקום אין כל קשר ולו רעיוני ולו קלוש בין העברת הכסף לארה"ב בשנת 2011 לבין הצהרות הון שהוגשו בשנים 2004 ו- 2009.

40. החסרת פרט ניכר בערכו מהצהרת הון ובוודאי פרט ניכר ביחס להיקף ההצהרה כולה (ודי אם נשווה את היקף ההפקדות להיקף המשכורת המוצהרת) עושה את הצהרת ההון לתרשומת כוזבת שמטרתה השתמטות ממס. אם יש להחסרת הפרט משמעות לגבי יכולתו של פקיד השומה להשתמש בהצהרה ככלי ביקורת יעיל על נכונות דוחותיו של הנישום, הרי שבצד היותה כוזבת יש בה גם זדון וכוונה להתחמק ממס (ראו גיורא עמיר, עבירות מס ועבירות הלבנת הון, בעמ' 541 (מהדורה שיטית, 2014)).

עבירה של סיוע לאחר להשתמט ממס

41. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה גם לפי החלופה של סיוע לאחר להשתמט ממס, והכוונה היא לסיוע לאחיו בהסוואת חשבונו כך שגם הכנסות האח לא דווחו לאורך השנים. בהודעתו הראשונה בפני חוקרי המס מסר הנאשם גרסה פשוטה וברורה "הכספים הועברו לי לחשבון הזה מהחשבון של אחי שהיה לו חשבון באותו בנק [...] לא קיבל ביטוי בגלל שלא רציתי לגרום נזק לאחי מפני שהוא לא דיווח על חשבון זה ולו אני דיווחתי הייתי גורם לו נזק" (ת/ש' 52). לגבי אי הדיווח על החשבון אמר "זה היה רעיון של אחי ואני לא רציתי לגרום לו נזק ולכן נאלצתי לא להצהיר על זה". בהמשך החקירה: "הוא לא רצה לחשוף את החשבון השחור שלו ולכן הוא התנה את העברת הכסף בזה שאני אפתח חשבון שחור בחו"ל" (ש' 167). הנאשם הודה מלוא פה כי העברת הכסף לחשבון בארץ היתה גורמת נזק לו ולאחיו (ש' 170) ולכן גם לא דיווח לרואה החשבון (ש' 173). על אותם דברים חזר גם באוזני עורכת הדין טנא שטיפלה בשומה האזרחית וזו מסרה בעדותה

שהכסף הגיע מחשבון בלתי מדווח של אחיו (עמ' 147 ש' 8) ואף הוסיפה שמאחר והכסף הגיע ממקור לא מוסדר אצל האח כמובן שהתנאי היה שהנאשם אינו יכול להצהיר ולדווח עליו (עמ' 147 ש' 23). מדובר בהודאה מפורשת בעובדה שהאח לא דיווח ובסיוע מודע להימנעות מדיווח על קיומו של החשבון ועל הרווחים שנצברו בו לאורך השנים.

42. בעדותו שינה הנאשם גרסתו וטען שאינו יודע אם אחיו דיווח על החשבון בחו"ל אם לאו (עמ' 115 ש' 1). לא ניתן טעם לשינוי הגרסה פרט לרצון להרחיק את הנאשם מדבר אשמה. עם זאת, הנאשם שב והעיד כי אחיו ביקש ממנו לפתוח חשבון בחו"ל דווקא וכי היתה זו הדרך היחידה מבחינתו להעביר את הכסף (עמ' 113 ש' 27). כן חזר ואישר שדבר קיומו של החשבון לא הודע לרואה החשבון לכל אורך השנים, גם לא לגבי האח.

43. גם בגרסה המרוככת שנמסרה מפי הנאשם בבית המשפט, יש כדי ללמד על כך שהנאשם ידע על העדר הדיווח של אחיו ובעצמו נמנע מדיווח במטרה לסייע לאחיו. לא עלה בידי הנאשם לתת הסבר תמים לדברים שאמר בחקירה ועצם אמירת הדברים לא הופרכה. החוקרים לא נשאלו דבר לענין רישום דברי הנאשם בחקירה. זאת ועוד, לא עלה בידי הנאשם להבהיר בעדותו איזה נזק היה נגרם מגילוי החשבון, זולת חיובו במס. בתשובתו נותר מעורפל כאשר השיב **"ההתנהלות היא היתה של הישרדות [...]** כנראה שהענין הזה לא נעשה במאה אחוז שיקול דעת" (עמ' 115 ש' 24). לא ניתן אם כן הסבר אחר להסתרת החשבון זולת ההתחמקות מתשלום מס. במהלך שמיעת הראיות צוינה העובדה שהאח ג התגרש בשלב כלשהו של חייו. עם זאת לא הובאו ראיות ואף לא נטען כי פתיחת חשבון בחו"ל קשורה לגירושין ואין כל ראיה לקשר של עיתוי או למחלוקת כלשהי לענין חלוקת הרכוש במסגרת הגירושין כך שהברחת נכסים אפילו לא עלתה כאפשרות על ידי הנאשם ובוודאי שלא הוכחה (בסיכומים נטען כי הגירושין התרחשו בשנת 1992 כלומר למעלה מעשור לפני תחילת העברת הכסף לנאשם).

44. רואה החשבון של הנאשם הוא רואה החשבון גם של אחיו ושל החברה ועל פי עדותו לא ידע על קיום חשבון האח בחו"ל ולא דיווח עליו הגם שבדיעבד התברר שהיו בחשבון מיליונים רבים של דולרים (עמ' 21 ש' 13). המסקנה היחידה שנותרה (ולא נעשה אף ניסיון למסקנה אחרת) היא שהנזק ממנו חשש הנאשם הוא מיסוי הרווחים בחשבון (אם לא מקור ההכנסה כולו).

45. הסנגורים העלו בסיכומיהם טענה כי עד שנת 2002 לא הוטל מס על הכנסות שהופקו בחו"ל ועל כן יתכן כי הכסף שהופקד בחשבון האח ג לא היה חייב במס בישראל (סעיף 50 לסיכומים). ג כמובן אינו נאשם ושאלת חבותו במס רלוונטית לשם בחינת השאלה האם היה במעשי הנאשם לסייע לאח. אם אין עבירה מקורית אין במה לסייע. דא עקא, אי הדיווח על ידי הנאשם, שעלה כדי סיוע לאחיו החל רק משנת 2003 יחד עם ההפקדות לחשבון וקיבל ביטוי מוחשי לראשונה עם הדרישה להצהרת הון לסוף שנת 2004. סכומי כסף שהיו מופקדים בשנים הללו צברו רווחי הון ועליהם חלה חובת הדיווח.

46. אני קובעת כממצא שהנאשם ידע על חשבון אחיו וידע שמדובר בחשבון שאינו מדווח לרשויות המס. הנאשם אף הוא פתח חשבון בנק בחו"ל ולא דיווח עליו כדי לסייע לאחיו באי הדיווח על חשבון שלו בחו"ל, על רווחים שנצברו בו ועל מקורותיהם תוך מודעות לכך שדיווח לרואה החשבון ולרשויות המס "יסב נזק" לאחיו. בכך סייע הנאשם לאחיו להתחמק ממס.

עצימת עיניים

47. הנאשם לא העיד על אמרה של האח כי הפקדת הכסף לחשבונו היא מתנה ולדבריו הנושא כלל לא דובר בין האחים (עמ' 95 ש' 23, עמ' 96 ש' 5, ש' 27). אין בעדותו התייחסות ישירה לאופן בו הגדיר אחיו ג את העברת הכספים זולת דעתו של הנאשם כי כך החליט אחיו. למעשה המסקנה כי מדובר במתנה היא מסקנת הנאשם לבדו מבלי שבדק את ההשערה עם אחיו ומבלי ששוחח איתו על טיב ההפקדות לכל אורך שמונה שנות קיומן על אף כניסת אלפי דולרים לחשבונו מידי חודש בחודשו ועל אף הפסקת ההפקדות לכאורה ללא כל הסבר.
48. אינני נותנת אמון בגרסה זו שבה העברת מאות אלפי דולרים במצטבר אינה מדוברת והפסקתה נעשית מבלי שהנאשם יודע מדוע. גרסה זו אינה מתיישבת עם יחסי הקרבה החמים להם טען הנאשם בעדותו ואינה מתיישבת עם הבנת הנאשם כי חשיפת החשבון אינה רצויה ותסב נזק לאח. מנין לה להבנה זו מבלי שהנושא דובר? לא שוכנעתי שהסיבה בגינה נמנע הנאשם לברר עם אחיו מהי סיבת פתיחת חשבון בחו"ל דווקא היא מבוכה והכרת תודה גדולה מידי מכדי לפורטה למילים.
49. ברם גם לו קיבלתי גרסת הנאשם בדבר שתיקה הרי הימנעות מהעלאת שאלות על ידו היא עצימת עיניים והסתפקות בכך שהעברת הכסף לחשבון בלתי מדווח בחו"ל היא דרך "נוחה" יותר (עמ' 93 ש' 1, עמ' 94 ש' 4) אינה אלא התחמקות מן הצורך לברר מה שנראה חשוד על פניו. קבלת אלפי דולרים שהצטברו לעשרות ולאחר מכן למאות אלפי דולרים, ללא שאלות יכולה רק בדוחק להיות ניטרלית מבחינה פלילית בתחילת הדרך. אולם הניטרליות קורסת באותה נקודה על ציר הזמן בה נדרש הנאשם להגיש הצהרת הון ובחר שלא לברר עם אחיו מה טיב ההפקדות ומהן הדרכים החלופיות בהן הוא יכול לנהוג על מנת שלא לסבך עצמו בפלילים. מן הרגע בו אי גילוי החשבון הציב את הנאשם עצמו בפני ביצוע עבירה פלילית, שכן לא כלל את החשבון בהצהרת ההון שהגיש, הימנעות משאלת שאלות מצביעה על כך שהנאשם עצם עיניו בחוזקה על מנת שלא לברר אי החוקיות שבדקה במעשים.
50. דברי הנאשם כי פתיחת חשבון בחו"ל היתה "הדרך היחידה בשבילו לעשות את זה" (עמ' 93 ש' 21) נותרו בלתי מוסברים. כיצד ידע שזו הדרך היחידה אם לא דיבר עם אחיו ואלו עוד דרכים נבחנו ולשם איזו מטרה? לא היה לנאשם כל הסבר לפשר הדברים זולת משפט זה שמשמעותו סתומה. שוב ושוב העיד הנאשם שלא היתה לו ברירה אחרת מבלי להסיר את הערפל מעל הטענה (ראו התשובות המתפתלות "בעל כורחי לא בעל כורחי אחי ביקש ממני לפתוח חשבון שם [...] זה היה הדרך היחידה בשבילו לעשות את זה. [...] כאילו לא היתה לי ברירה אחרת. לא יכולתי להגיד לו למה אתה מעביר לשם [...] הסכמתי שלשם הוא יעביר את הכסף" (עמ' 93 ש' 21 ואילך).
51. לצורך הוכחת היסוד הנפשי הכולל כוונה להתחמק ממס או עזרה לאחר להתחמק, ניתן להסתמך על חזקת המודעות המבוססת על ניסיון החיים. להוכחת החזקה די בחשד מהותי שקיין אצל הנאשם אשר נמנע מלבדוק אותו כדי לבסס עצימת עיניים השקולה למודעות (ראו בהקשר זה ע"פ 1182/99, **הורביץ נ' מדינת ישראל** (7.9.00) בעמ' 69 ו-119). ככל חזקה עובדתית מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם ודי לנאשם שיעורר ספק סביר. החזקה הוכחה באופן חד משמעי ולא עלה בידי הנאשם לעורר בה ספק סביר.

המקור להעברת הכסף

52. בסיכומי ההגנה העלו הסנגורים טענה כי לא הוכח מהו מקור הכסף שהופקד בחשבון ג ממנו הועברו התשלומים לנאשם (סעיף 39 לסיכומים). בכתב האישום המונח לפני, אינני רואה חשיבות ראייתית בהוכחת מקור הכסף ממנו ניזון חשבון ג. זאת ועוד, הנאשם התבקש להעביר את דפי החשבון של אחיו וטען שאינם בידיו עוד טען שביקש את המסמכים מיורשי אחיו אך אחייניו לא היו מוכנים למסור את דפי החשבון ולא רצו לתת אותם (עמ' 121 ש' 19 ועמ' 123 ש' 21). עדות זו ספגה מהלומה שכן בנו של ג העיד בבית המשפט כי הנאשם לא פנה אליו ולא ביקש ממנו את המסמכים והוא לא סירב לתת לו אותם (עמ' 162 ש' 25). רואה החשבון מטעם ההגנה העיד שדפי החשבון הוחזרו לידי היורשים (עמ' 166 ש' 29).

53. טענה נוספת שהועלתה היא כי בחשבונו של ג פ ז"ל בשוויץ לא הופקדו סכומי כסף לאחר שנת 2003 ועל כן לא מדובר ברווחי חברת גיבוי פיננסים בע"מ ואין מדובר בשכר עבודה. אף בטענה זו אין כדי לסייע להגנה. משעה ששכר העבודה אינו מדווח אין לצפות שיועבר בדרך מסודרת כהוצאה מחשבון החברה. הבחינה הרלוונטית היא מה משמעות הכסף עבור הנאשם ולא מה מקור ההכנסה של אחיו. סעיף 2 לפקודת מס הכנסה המגדיר מהי הכנסה חייבת כולל בין היתר "כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו". משקבעתי כי הכסף הוא טובת הנאה שקיבל הנאשם ממעבידו, אין משמעות לשאלה מנין הפיק המעביד את ההון ששימש למתן טובת ההנאה, האם מפעילות חברת גיבוי פיננסים בע"מ או ממקור רווח אחר שצבר בשנות חייו.

השמטת הכנסה בשנים 2003-2004

54. על פי עובדות כתב האישום מיוחסות לנאשם שתי עבירות של השמטת הכנסה משכר עבודה בגין השנים 2003 ו- 2004. בנספח א' לכתב האישום נכתב כי הדוחות לשנים אלו בוערו. בעת שמיעת הראיות הוגשו מטעם המאשימה פלטי שע"מ לאותן שנים והמאשימה ביקשה לקבוע כי זוהי הראיה הטובה ביותר וכי מדובר ברשומה מוסדית ועל כן די בפלטים להביא להרשעת הנאשם.

55. הסנגורים מצדם טענו כי העבירה הקבועה בחוק היא השמטת הכנסות מתוך דו"ח על פי הפקודה ולא השמטה מתוך פלט שע"מ ועל כן לא ניתן להוכיח השמטה ללא הדו"ח המקורי. כן הפנתה ההגנה לעדות מר אלבקס, נציג מס הכנסה, אשר אישר התכנות טעויות בהקלדה ובכך לטענת ההגנה שמט הקרקע תחת הוכחת רשומה מוסדית.

56. להוכחת האמור בכתב האישום, לא נדרשת המאשימה לדחות המקוריים אשר הוגשו לרשויות המס או לדחות בכלל ועל כן המחלוקת לענין איכות הראיה אינה משמעותית להכרעת הדין. הנאשם חזר והודה בקבלת סכומי הכסף הנטענים ובכך שלא דיווח עליהם במסגרת הכנסותיו. כך גם בחקירה וגם בעדותו בבית המשפט. דפי חשבון הבנק של הנאשם בשוויץ המהווים ראיה לאותן הפקדות הוגשו ועל כן בנוסף להודאת הנאשם קיימת גם ראיה חיצונית להפקדת הכסף בחשבון בשוויץ. משקבעתי כי סכומי הכסף האמורים מהווים הכנסה כמשמעותה בפקודת מס הכנסה די בהודאת הנאשם ובדפי הבנק לביסוס העבירה גם בנוגע לשנים 2003 ו- 2004 ואין צורך ראייתי כלשהו בדוחות הכספיים.

57. לאור האמור לעיל אתייחס בקצרה בלבד ליתר טענות הצדדים בהקשר זה. מובן כי איש אינו טוען להשמטה מדוח שע"מ, אלא שדו"ח השע"מ הובא כראיה הטובה ביותר המחליפה את הדוח הכספי שכבר בוער.

הדוח המתייחס לשנת 2003 בוער (נ/1) וביחס לשנת 2004 הוגשה תעודה ציבורית (ת/14) בה צוין כי הדוחות לשנים 2003 ו-2004 הועברו לגנזך. הדוחות המקוריים אינם בנמצא אם כן בשל חלוף הזמן ושיטות עבודה ולא בזדון. הוכח כי פלטי השע"מ שהוגשו כראיה לשנים אלו הם שיקוף של דוחות שהוגשו על ידי הנישום אשר נבדקו והוקלדו למחשב ע"י מזכיר החוליה במס הכנסה (עמ' 63 ש' 16). בעדותו של נציג פקיד שומה מר רפי אלבקס סיפר על אופן הקלדת הנתונים ובדיקתם והאפשרות התאורטית האנושית לטעות אינה שוללת קבילות פלט השע"מ במקרה שלפני, אשר לא היה בידי ההגנה להצביע על כל טעות בו. יתר על כן, מעדותו של העד עלה כי סימוני השומה המופיעים בפלט באותן שנים (סימון 01) מצביע על כך שמדובר בשומה בהסכמה (עמ' 64 ש' 11) כך שלא רק שלא מדובר בטעות אלא שהמספרים המפורטים הוסכמו בשעתו עם הנאשם.

בע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.11.2016) נפסק כי **"למעשה, השתרש בפסיקה הכלל, כי 'בהיעדר חשש לאמינות ה'העתק', לא יהיה באי הבאת המסמך המקורי כשלעצמו כדי לכרסם בתשתית הראייתית של בעל הדין העושה בו שימוש"** (ראו סעיף 21 לפסק הדין ושפע הפסיקה המאוזכרת שם). העובדה שמדובר בשומה בהסכמה 'מצילה' את הפלטים במקרה הנוכחי גם ביחס לאמיתות תכנם.

58. עם זאת אני רואה חשיבות להעיר כי אינני מקבלת טענת המדינה כי עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי הפלטים הם רשומה מוסדית. 'מוסדית' - וודאי הוכח וגם 'פלט' אולם לגבי התנאים הנוספים בדבר נקיטת אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב (סעיף 36(א)(3)(ב) לפקודת הראיות - לא נעשה אפילו ניסיון לעמוד בנטל ההוכחה. אדגיש כי לא מדובר בידיעה שיפוטית וסברה הגיונית כי משרד פקיד השומה נוהג אמצעי הגנה מפני חדירה לחומר המחשב או שיבושים בו אינה מחליפה ראייה עצמאית. העד מר אלבקס לא נשאל על כך כל שאלה ואין לכך כל התייחסות במסמך שהוגש חלף עדותו הראשית (ת/12).

טענת אין להשיב לאשמה

59. לאחר סיום פרשת התביעה העלו הסנגורים טענת אין להשיב לאשמה. הטענה נדחתה ללא נימוקים בהרחבה. עתה יש לקרוא את ההנמקה המפורטת לעיל בדבר הראיות שהציגה המאשימה כהסבר מנומק לדחיית הטענה בעת בה הושמעה.

פגמים בחקירה

60. בחקירתו הראשית העיד הנאשם על קשיים שעלו בחקירתו ברשות המיסים, לענין אופי ההסבר שניתן לו בעת שהוזהר בתחילת החקירה ובקשר למימוש זכות ההתייעצות עם עו"ד (עמ' 81 ש' 3). הטענות לא הועלו בסיכומים ודומה כי נזנחו. אעיר כי התרשמתי ממידה מסוימת של צדק בטענות שכן לחוקרים היה חשד בדבר קיום חשבון סמוי בחו"ל ואף על פי כן הזהירו את הנאשם תחילה רק בנוגע לאיחור בהגשת הצהרת ההון (ראו עדות החוקר קאפח בעמ' 8 ש' 30 ועמ' 9 ש' 22). בנוסף, בעת הרחבת האזהרה (ש' 113) לא נמסר הסבר לענין מהות ההרחבה ומשמעותה והחוקר הסתפק בציון מספר הסעיף שוודאי אינו אומר דבר לאדם מן השורה. עם זאת ואף שאין מדובר בהתנהלות ישירה ובהירה המצופה מן החוקרים, לא ניתן לומר שמדובר בתרגיל חקירה שמביא לפסלות ההודעה. יש לציין כי הנאשם הוזמן לחקירה בשיחת טלפון באופן שהותיר בידי אפשרות להתייעץ עם אנשי מקצוע טרם בואו ואכן שוחח לפחות עם רואה החשבון עוד טרם בואו לחקירה (ת/1 ש' 107) וכמו כן בפתח חקירתו ניתנה לו זכות להתייעצות עם עו"ד ובמהלך החקירה התייעץ עם עורכת דין לענין מסירת דפי החשבון שבביתו.

סוף דבר

61. הנסיבות מלמדות למעלה מספק סביר על כך שהעברת הכסף לחשבונו של הנאשם ניתנה כשכר או טובת הנאה עבור עבודתו בחברה בבעלות אחיו שבה עבד כמנהל. ההסבר החלופי שהציע הנאשם איננו הסבר סביר ומכל הטעמים שפורטו לעיל בהרחבה לא נתתי בהסבר זה כל אמון. הנאשם לא דיווח על קיומו של החשבון בשתי הצהרות הון שהגיש ולא שילם מס על הרווחים שהופקו לאורך השנים מאותן הפקדות ואי הדיווח נעשה במטרה להתחמק מתשלום מס.

62. אני מרשיעה את הנאשם בתשע עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, שתי עבירות של מסירת אמרה כוזבת במזיד ובמטרה להתחמק ממס לפי סעיף 220(2) לפקודה, ובעבירה של שימוש במרמה ערמה ותחבולה במזיד ובמטרה להתחמק ממס או לסייע לאחר להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפקודה.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים